

Klop se je soočil s »črnimi silami«

Med predstavo in realnostjo

O satanizmu je malo zapisane, veliko je govoric, ki so večkrat neutemeljene. Nekaj resničnega in otipljivega pri satanizmu pa je Satanistična biblija. Zapisal jo je Anton Szandor La Vey, katerega pravo ime je v resnici Howard Stanton Levey. La Vey se je rodil leta 1930, po rodu je Američan in njegov življenjepis ustvarja v tis, da gre za čisto vsakdanjo osebnost. Bil je pisatelj in glasbenik, pa tudi ustanovitelj Satanske cerkve. Zanimal ga je okultizem, bil je član neke satanistične sekete, a jo je kaj kmalu opustil, da bi s prijateljem Kennethom Angerjem ustanovil organizacijo Magic Circle, ki se je potem pre-

imenovala v Satanovo cerkev. Med privrženci le-te so tudi znana imena kot sta na primer Jayne Mansfield in Roman Polanski. Leta 1969 je La Vey izdal Satanistično biblijo. V knjigi je obrazložil svojo vizijo modernega satanizma, ki ga je predstavil kot kult posameznika; pri vsem tem pa je vloga Satana le alegorična. Nekaj let kasneje pa je izšla še knjiga o satanističnih obredih. Danes je ta sekta razcepljena v razne manjše sekte in organizacije, tako da je njen obstoj le še formalen. Res pa je, da so še posebej ideje o individualizmu, ki jih pa prikaže v dokaj veliki meri, pridrle v današnje mišjenje.

Da bi izvedeli, kaj se resnično dogaja v satanistični realnosti, smo za intervju zaprosili izvedenko, Silvana Radoani, ki se z omenjeno temo ukvarja že prek dvajset let.

Besedo satanizem pogosto omenjajo časopisi in televizijski dnevni, malokdo pa ve, za kaj pravzaprav gre. Kaj je satanism?

Satanizem je religiozno-filosofska ideologija, kot jih je veliko. Nič več, nič manj. Obstaja več vrst satanizma, saj se znotraj njega razlikuje veliko različnih idej in misli. Besedo satanism lahko primerjamo z besedo krščanstvo: verstev, ki jih združujemo pod besedo krščanstvo, je namreč veliko (luteranska, kalvinistična, pravoslavna, ipd.). Prav tako deluje tudi satanism, ki se deli v številne druge struje: satanism, luciferizem, thelemizem ... Najbolj razširjene so struje, ki poveličujejo neko nadnaravno silo (Satan), ki naj bi delil srečo svojim vernikom; poznamo pa tudi struje, ki širijo misel, da lahko človek postane Bog s pomočjo specifičnih praks (ateistični satanism). Satanisti nasprotna sledijo devetim zapovedim, ki so za-

pisane v Satanistični bibliji Antona La Veya.

Katere so običajne satanistične prakse?

Ko pomislimo na satanistične rituale, nam najprej pride na misel črna maša, ki pa sploh ni običajen satanistični ritual, kot si večina ljudi predstavlja. Zanje so namreč potrebne posebne astralne in psihofizične sposobnosti mašnika, zaradi česar jo lahko izpeljejo le redkokdaj. Nasprotno pa med najbolj običajne prakse uvrščamo incijacijo, krvavi pakt, posvetitev, magične prakse (predvsem seksualnega značaja), evokacija demonov in molitve za uresničitev kake prošnje.

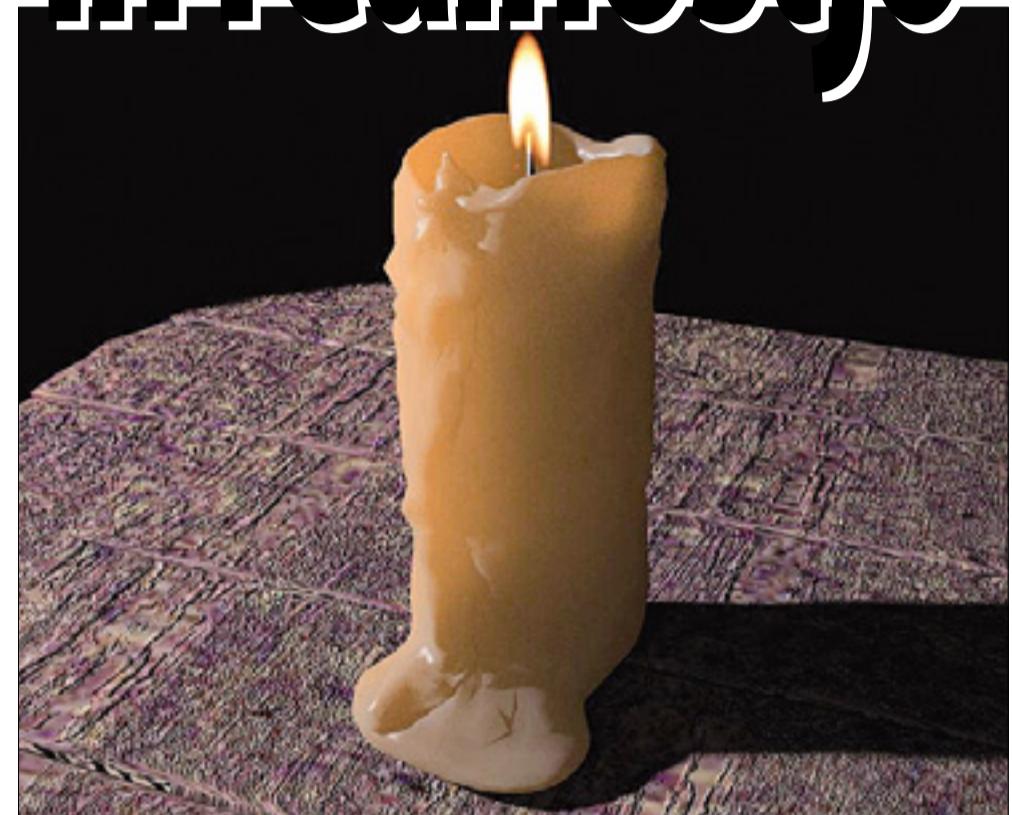
O satanizmu smo si ustvarili marsikatero napako predstavo. Kako bi uokvirili satanistično gibanje v Italiji?

Devetdeset odstotkov širši javnosti znanih informacij o satanizmu ni resničnih, saj je ta realnost strogo zaprta neprirvžencem in jo je težko spoznati. Kar vemo o satanizmu, so sprožili mitomani ali pa novinarji, ki tudi ne razpolagajo z verodostojnimi viri. Dejstvo pa je, da se satanism tako v Italiji kot tudi drugod počasi izgublja: leta 2000 je izgubil svojo verodostojnost, ker se nobena napoved v zvezi s prihodom Antikrista ni uresničila. Dandanes je satanističnih skupin še zelo malo, združujejo pa prav tako majhno število somišljenikov: te lahko še najdemo v Milunu, Neaplju, Bologni, Turinu,

Genovi, Catanii, itd. Je simbolno mesto satanizma res Trst, kot pravijo nekateri? Koliko je tu sekta, kje se srečujejo in kako delujejo?

V osemdesetih in devetdesetih letih je bil Trst prava prestolnica satanizma zaradi visokega odstotka satanistov in njihovih skupin z ozirom na gostoto prebivalstva. Tudi v Trstu pa je teh skupin vedno manj. Zdi se mi, da organiziranih skupin sploh ni več, ostaja le še nekaj izoliranih nostalgikov, ki pa ne predstavljajo nevarnosti, saj so večinoma povsem izčrpani od drog, alkohola in psihofarmakov.

Edina še obstoječa skupina se imenuje Orion in deluje pod vodstvom vodnika Ripla (ki se ima za Antikrista), vendar mislim, da združuje samo kakih deset članov. Poleg tega to sploh ni povsem satanistična sku-

Kdor se je med preživelimi v preteklosti ukvarjal s satanizmom, pa si je najbrž izbral kakšno drugo zanimanje, ki bi bilo vsaj bolj dobičkonošno: v tem smislu jim Satan res ni dal veliko.

Koliko so sekte nevarne za svoje člane? Koliko pa so lahko nevarne za neprivržence?

Najprej je treba razjasniti pojem sekete. Sekete niso samo satanistične. Besedo seketa uporabljamo v širšem smislu. Določene sekete pa lahko postanejo nevarne, saj popolnoma sprememijo življenje posameznika, ki vanje vstopi.

Sekte namreč ponujajo takojšnje in enostavne rešitve za vse težave. Vsakega izmed nas lahko zamika sekta, še posebej takrat, ko se znajdem v težavah, ko smo moralno uničeni, itd.

Odstotki prispev t.i. sekter so zelo visoki, pri tem pa moramo upoštevati dejstvo, da niso vse skupine nevarne in da nekatere celo psihološko pomagajo krhkim osebam, ki bi se drugače le stežka vključile v družbo. Satanistične sekte pa so dandanes redke in ne predstavljajo nevarnosti za družbo. Obstajajo pa skupine mladostnikov, ki pod vplivom mamil poveličujejo Satano in pri tem opravljajo kazniva dejanja, kot je npr. skupina Bestie di Satana.

Poleg tega, da preučujete satanistične sekte, ste tudi predsednica in »exit counselor« ASAAP, centra posvetovanja proti nasilju. Sama

nudite pomoč bivšim članom sekt in jih po potrebi naslovite k primernejšim specialistom. Kakšne posledice nosi oseba, ki je bila član neke sekte?

Psihiatri in psihologi so ugotovili nekatere vsem bivšim članom skupne spremembe v obnašanju, ki jim pravijo sindrom indoktrinacije sekte. Omenjenih sprememb je lahko več in zgodijo se na različnih nivojih: zgodijo se lahko nenadna sprememba v hierarhiji in divi-

dualnih vrednot, član sekete lahko uniči svoja ljubezenska čustva in postane emotivno prazen, spremembe pa so lahko tudi fizičnega značaja (npr. izguba teže). Te spremembe so nenasne in katastrofične.

Če želite nadgraditi svoje znanje v zvezi s temo satanizma, vam Klop svetuje ...

Tonino Cantelmi in Cacace Cristina - Črna knjiga satanizma (na voljo samo v it. jeziku Il libro nero del satanismo: Abusi, rituali e crimini)

Silvana Radoani: Satan in drugo (na voljo samo v it. jeziku Satana e dintorni)

Alfonso Maria di Nola: Hudič (na voljo samo v it. jeziku Il HYPERLINK "http://it.wikipedia.org/wiki/Diavolo"diavolo: le forme, la storia, le vicende di Satana e la sua universale e malefica presenza presso tutti i popoli, dall'antichità ai nostri giorni)

pina: ukvarjajo se z okultizmom, satanizmom, new agem, crowleyanizmom, ufologijo, ipd. V Trstu pa živi še en Antikrist, gospod Genzo, ki pa je zgolj osamljen nostalgik. Drugih predstavnikov satanistične realnosti v Trstu pa večinoma ni več: ravno pred tremi meseci je umrla neka spa-satanistka, ki so jo v Trstu in okolišu dobro poznali.